

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23950/2023
16.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Јасмине Стаменковић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марко Пантовић, адвокат у ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Стево Зрнић, адвокат у ..., ради утврђења ништавости уговора и права својине, вредност предмета спора 230.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1175/2023 до 04.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 16.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1175/2023 до 04.05.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1175/2023 до 04.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 2036/21 од 02.02.2023. године, ставом I изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље АА из ... према туженима ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., па је утврђено да је ништав и да не производи правно дејство уговор о купопродаји који је солемнизован код Јавног бележника Милке Средојевић под ОПУ: број 1612-2021 дана 27.05.2021. године, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом II изреке усвојен је тужбени захтев тужиље АА из ... према туженим ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., па је утврђено да је тужилца искључиви власник кат. парцеле број .. по култури ливада 6. класе, површине 0.64.87 ха и кат. парцеле број .. по култури ливада 6. класе, површине 0.56,44 ха, које су уписане у листу непокретности број .. КО Ставом III изреке обавезани су тужени да тужили на име трошкова поступка солидарно плате износ од 146.735,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1175/2023 до 04.05.2023. године одбијена је жалба тужених и потврђена је првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су изјавили благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Побијаном другостепеном пресудом, правноснажно је утврђено да је ништав уговор о купопродаји који је солемнизован код Јавног бележника Милке Средојевић под ОПУ: број 1612-2021 дана 27.05.2021. године, и утврђено да је тужиља искључиви власник непокретности наведених у изреци првостепене пресуде. Нижестепени судови су одлуку о тужбеном захтеву засновали на одредбама члана 28. став 4. и члана 72. став 2. и 3. Закона о основама својинскоправних односа, на основу утврђења да је тужиља имала савесну и несметану државину на предметним парцелама почев од 1977. године (преко 40 година). Са друге стране, током поступка тужени у смислу члана 231. ЗПП нису суду пружили доказе којима би оспорили савесност тужиље као држаоца. Надаље, применом одредбе члана 103. ЗОО, одлучили су о ништавости уговора о промету исте непокретности између тужених, налазећи да тужени ББ није могао да располаже предметном парцелом која је својина тужиље.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Ревизијским наводима указује се на погрешну примену материјалног права којим је регулисано стицање права својине одржајем, али наведено није само по себи довољан основ за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду садржину одредбе члана 404. ЗППа. Насупрот наводима ревизије, у конкретном случају је утврђено да је тужиља имала савесну и мирну државину на непокретности преко 40 година, те да је оправдано веровала да је власник, због чега су без утицаја ревизијски наводи којима се оспоравају чињенице везане за савесност и законитост државине, јер чињенично стање не може бити предмет оцене по посебној ревизији. У ревизији се не указује на различиту судску праксу у предметима са истоврсном чињеничноправном садржином, па Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужених није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП-а прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 33. истог закона прописано је да ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 28.07.2021. године. Имајући у виду да означена вредност предмета спора износи 230.000,00 динара, што представља противвредност од 1.956,39 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, закључује се да ревизија тужених није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗППа.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић